

TÍP, TÍP, TÍP – říkanka s ukazováním

Típ, típ, típ,
vrabec vrabce štíp.
Poprali se na keříčku,
vytrhli si po peříčku.
Típ, típ, típ,
vrabec vrabce štíp.

HUBOVAL VRABČÁK – říkanka s ukazováním

Huboval vrabčák na zimu, (tleskání)
škoda, že nemám peřinu. (dupání)
Studí mě nohy, zebe mě nos, (tleskání)
protože skáču i v zimě bos. (dupání)

KACHNY V ZIMĚ

I v lednu jsou kachny čilé,
protože jsou otužilé.
Plavou, skáčou do vody,
pořádají závody.
Předvedou ti prima kousky,
když jim hodíš kousek housky.

DOBROU NOC

Halí belí zvířátka,
chystejte si doupátka!
Slunce už je unavené,
černý vítr mraky žene.
Bude zima, bude mráz,
do pelíšků jděte spát!

KŘEČEK

Před zimou křeček pilný je,
zásoby v noře ukryje.
Při nich zimu dobře přečká,
na jaře zas potkám křečka!

JEŽEK V ZIMĚ

Kam se ježek v zimě schoval?
Neklouzal se, nesáňkoval.
Zahrabal se do listí,
od té doby spí a spí.

Zahrabal se do země:
„lidičky, vzbudte mě!
Až zavoní fialky,
zapískají píšťalky.“

HAVRANI

Nad polem a nad strání
poletují havrani.
Že by chtěli sáňkovat?
Kdepak, kdepak, mají hlad.
V zimě mají prázdné mísy,
chudý oběd shánějí si
nad polem a nad strání
smutní černí havrani.

ZOBÁNÍ

Vrabec čimča, čimčarara
u krmítka na sních čmárá.
A co čmárá? Napsal vzkaz,
že přiletí brzy zas,
ať mu zatím čim, čim, čim,
zobáníčko připravím.

BĚŽELA LIŠKA PO LEDU

Běžela liška po ledu,
ztratila klíček od medu.
Kdo ho má, ať ho dá,
ať se liška nehněvá.
Běžela liška k háji,
hoňte si ji, páni!
Já ji honit nebudu,
zmeškal bych já koledu.